

Párkányi Magyar Sion Himnusz

Tuesday, 24 March 2009

Nemrég a kezembe került egy számomra teljesen ismeretlen kis verses kötet, melynek a címlapján a következő olvasható: Magyar Sion Himnusz, Buchnerné Nyárasdy Ilona költeményei. A kötet vallásos jellegű verseket tartalmaz, főleg Esztergom nevezetességeiről, illetve a királyi város jelentősebb személyiségeiről. A költemények között rábukkantam a "Párkány" című versre, amelyen keresztül a költő anno ily módon próbált üzeni az akkori párkányi magyaroknak.

PÁRKÁNY

Párkányi mezőkön szomorú az élet,
Kupolád keresztje fénye arra téved.
Toronyórád délt üt, harangod csilingel,
Magyarok szívein az öröm kilincsel.
Húsz éven át tartád te bennünk a lelket,
Áhítattal töltél be minden kis telket.
Imára serkentéd, búban vigasztalád,
Megáldád, terítéd mindenki asztalát.
Tornyod adott irányt, merre haladjanak,
Lelki szenvedésnek irgalmat adjanak,
Hogy imádkozzanak az ellenségekért,
Rajtad elkövetett égbántó vétkekért.
Most szabad vagy újra! Szabad minden utad,
Szellő, víz s a nagy híd, mind-mind feléd mutat.
Párkányi magyarok!
Hű szívét hozzatok! A Bazilika vár! Zarándokoljatok!

Összeállította: Cucor Roland